

MOTERŲ DIRVA

Kovas (March) 1953

No. 3

MŪŠIS
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

PRENUMERATA
METAMS

U. S.	\$2.00
Užsienyje	\$2.50
Vienas egz.	.15

Moterų Dirva
Women's Field

SUBSCRIPTION
YEARLY

U. S.	\$2.00
Foreign	\$2.50
Single Copy	.15

TURINYS — CONTENTS

	Page	
A.L.R.K. Mot. Sąj. Seimas	3	Moterų Dirva — (Women's
Centro Pirmininkės Pranešimas	3	Field) March, 1953 Vol. 36
Sofija Sakalienė	5	No. 3. Published monthly by
5-tos Kuopos Pirmininkė	6	A. L. R. C. Women's Alliance
PLKOS Skyrius	8	of America, R. F. D. 2, Putnam,
Program Suggestions	11	Connecticut. Entered as second
Casual Comment	12	class matter at the Post Office
An Unforgettable Night	13	in Putnam, Conn. under the act
Su Sąjungietėms	15	of March 3, 1879.
Lietuviams Kunigams Informacija	23	

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos"
visuose reikaluose rašykite šiuo adresu:

MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

Tel. Worc. 7-2553

Address all manuscripts, for "Moterų Dirva"
(Women's Field) to:

Editor — MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

A. L. R. K. MOTERŲ SAJUNGOS SEIMAS

Moterų Sąjungos Centro Valdyba šiuomi praneša, kad 25-tas seimas įvyks šiais metais Illinois valstybėje.

Centro Valdyba priėmė Chicagos Apskrities pakvietimą savo posėdyje sausio 29 d., 1953 m., Worcester, Mass.

Centro Valdybos narės yra dėkingos Chicagos Apskr., nes yra labai daug reikalų, kurie liečia organizaciją, ir reikalui priešus lengviau susisiekti su draudimo departamentu Springfield, Illinois. Taipogi pats draudimo departamentas pageidavo, kad seimas įvyktų Illinois valstybėje.

Su seseriška meile,

Julė A. Mack, Pirm.

CENTRO PIRMININKĖS PRANEŠIMAS

Laiškas iš apdraudos departamento rašytas sausio 9 d. 1953 ir skaitytas Centro Valdybos posėdy sausio 29 d. 1953, nurodo ką Centro Valdyba turi paruošti seimui. Prašau visas nares jį perskaityti.

Julė A. Mack

January 9, 1953

Dear Mrs. Vaicunas:

We acknowledge your two letters of January 7th in connection with the question involving your disability benefits, one letter enclosing a copy of the July 1947 issue of your official publication and the other enclosing a copy of your by-laws on the front of which appears the date "1948".

The longer we study the problems of your disability benefits and the more documents you submit to this department in connection with that question, the more confused we become. We have in our files so many conflicting documents and statements regarding the action of the same convention that we find it utterly impossible to give you any definite answer at this time regarding the riders or certificate forms necessary to evidence these benefits and the question of the division of members between those joining prior to 1947 or 1949 and those joining subsequent to 1947 or 1949. We are making no effort whatever to determine who is responsible for the present sad state of affairs but we have spent more time trying to straighten out the constitution and by-laws of your society than of any other fraternal benefit society operating in the State of Illinois.

We have now come to the point where we must refuse to make any further attempt to determine the answer to your problem. No member of this department attended these conventions and hence we must be guided entirely by what our files reveal and as we have heretofore said, the record is so complicated and so filled with inconsistencies and conflicting data that we have no idea whatever what your previous conventions did or attempted

to do. Under the circumstances we feel confident that you will understand that this department cannot and will not attempt at this late date to dictate to you what type of certificate or rider is now necessary nor the status of your membership or any class thereof entitled to disability benefits and we are positive that our Policy Examination Division could not and would not attempt to pass on riders or certificate forms at this date under the circumstances outlined.

Accordingly it is our suggestion that prior to your August 1953 convention you submit to this department sufficiently in advance, a complete revision of your articles of incorporation, constitution and by-laws so that you may receive prior approval before asking your delegates to pass on the revisions. In this connection it is our further suggestion that your convention should be held in the State of Illinois so that the writer or some member of this department may attend your convention and assist you as far as possible in a complete revision of your articles of incorporation, constitution and by-laws to the end that this question among others may be definitely settled by your convention.

In the meantime, and in compliance with what apparently is a by-law provision previously adopted by some prior convention, you must recognize disability benefits resulting from accident as well as sickness. What the effect of this will be on your disability fund is something which this department cannot foretell and perhaps by the time your next convention convenes your Actuary will be in a position to make a study of your disability benefits and make definite recommendations regarding the premiums, etc., as well as other recommendations for the future welfare of your society.

As we have previously said we believe that officers and directors of your society should be giving some serious consideration to the question of merger with some more progressive society.

We want you to understand of course, that we are raising at this time no question as to your solvency but based on the history of the past the future of your society is not impressive. As we have heretofore said the crying need of your society is the writing of a very substantial amount of new business of a selective nature and the past record convinces us that this is an impossibility.

In closing permit us to say that we are willing at all times to assist you in any problems, but we are sure that you realize that there is a limit to what this department can do and we cannot substitute ourselves for your convention. This is an administrative department only and management problems must be left to your convention.

We are sending a copy of this letter direct to Mrs. Mack and to your Actuary, Mr. Reise.

Very truly yours,

J. Edward Day

Director of Insurance

By *B. W. Risse*

Fraternal Supervisor

SOFIJA SAKALIENĖ

Trečioji "Moterų Dirvos" Redaktorė

Iš eilės trečioji, vienintelio Amerikos Lietuvių moterų žurnalo — "Moterų Dirva" redaktorė, buvo žinoma Amerikos lietuvių veikėja, žymi publicistė ir rašytoja p. Sofija Bagdžiūnaitė - Sakalienė.

SOFIJA SAKALIENĖ

Sofija Bagdžiūnaitė gimė Lietuvoj, Troškūnuose, Panevėžio apskrityje. Dar jauna būdama, išvyko Amerikon, kur mokėsi. Jau mokykloje pasižymėjo kaip veikėja ir pradėjo įsitraukti į literatinį darbą, rašinėdama lietuvių laikraščiams žiņas iš vietos veikimo ir pateikdama lengvesnių kūrinių iš beletristikos.

Ištekėjus už žymaus veikėjo, publicisto, dienraščio "Draugo" redakcijos nario Igno Sakalo, sukūrė gražią, lietuvišką šeimą ir išaugino sūnų Vytautą ir dukrą Aldoną, gabią pianistę.

Įsikūrus A. L. R. K. Moterų Sąjungai, S. Sakalienė lieka aktyvi narė, o 1923 metais birželio mėnesį, Sąjungos Seimo pakviečiama redaguoti "Moterų Dirvą", prie kurios vairo išbūna iki 1951 m.

Paėmus redaguoti žurnalą, rado jį apytuštį, net kryptis nebuvo aiški. Teko viską naujai pertvarkyti, rūpintis, kad žurnalas liktų netik Sąjungos organu, bet apimtų ir platesnes mases. Ir ši jos žurnalistės nuojauta ir pagauta skaitytojų nuotaika rado daug pritarimo.

Į jaunimo skyrių ji pritraukė jaunųjų jėgas, jaunuosius plunksnos darbininkus. Iš jos mokyklos išėjo poetė Ona Pucetaitė ir kitos.

Jei pavartysime visus 28 metų "Moterų Dirvos" žurnalo komplektus, pamatysime, kad susidaro pilnas Amerikos lietuvių moterų veikimo, kultūrinio auklėjimo ir organizacijos darbo vaizdas. Įžanginiai straipsniai, kurie beveik išimtinai pačios redaktorės parašyti, dvelkia tautine dvasia, gyvenimiškumu ir aktualija.

Beto, žurnale davė ir įvairiais klausimais vertingų straipsnių, kurie ėjo per kelis numerius, studijų pobūdžio. Kiek buvo galima duoti per organizacijos organą, ji davė. Dėdavo ir grožinės literatūros — poezijos, prozos, scenos veikalų.

Visuomet stengė pritraukti "Moterų Dirvon" žymesnius plunksnos darbininkus iš Amerikos ir Lietuvos. Be straipsnių iš grožinės literatūros plačiai rašoma iš Moterų Sąjungos veikimo, palaikoma praktiškieji skyriai, pav., "Mūsų Virtuvė". Rašoma nevien iš Amerikos lietuvių moterų gyvenimo, bet iš Lietuvos ir kitų kraštų.

Savo raštais auklėjo jaunąją kartą, kad ji būtų lietuviškos dvasios, taip, kad jos vadovybė „Moterų Dirva“ atliko didelę tautinę misiją.

Sofija Sakalienė pati daug rašo. Jos stilius lengvas, sklandus ir patrauklus. Beletristika nuoširdi, romantiška, gyvenimiška. Nors „Moterų Dirva“ yra mėnesinis žurnalas, bet redagavimas ir administracija daug laiko atimdavo, nes teko vienai viską atlikti.

Pažiūrėjus į 28 metų surinktus „Moterų Dirvos“ komplektus, susidaro aiškus vaizdas to didžiulio ir kruopštaus darbo, kurį atliko Sofija Sakalienė, trečioji „Moterų Dirvos“ redaktorė.

J. Bruklynietis

NAUJA 5-tos KUOPOS PIRMININKĖ

Angelė Irlkaitė yra 5-tos kuopos Pirmininkė 1953 m. Ji atvyko į JAV 1948 m. iš tremties ir jau keli metai kaip yra 5-tos kp. narė. Sausio 5 d. susirinkime, perimdama savo pareigas, pasakė:—

“Paskutiniu laiku spaudoj, susirinkimuose ir šiaip kiekviena proga vis pasigirsta balsų, kad Sąjungai trūksta narių, trūksta lėšų, kad reikalinga įtraukti į Sąjungą kiek galima daugiau naujų narių, naujų jėgų — atseit tremtinių, kad jos padarytų ką nors naujo. Oficialiai mane kuopos pirmininke išrinkote. Bet mielos sesės! Kad būtų galima padaryti kas nors nauja, reikia netik naujų narių, naujų vadų, bet reikia, kad tas noras įvykdyti ką nors nauja būtų ir visų senųjų narių širdyse. Visų organizacijų vadai, komitetai, geroj tvarkingoj organizacijoje yra tik *savo narių valios vykdytojai*. Jei viršininkai veikia be savo narių pritarimo, gaunamas disonansas — diktatūra. Kad šito neįvyktų, reikalinga dirbti kartu, išvien.

Nusiskundimai, kad Sąjunga yra blogoje padėtyje, ištikro parodo, kad kažkas yra netvarkoj, reik taisyti, reformuoti. Taip, yra kai kas taisytina.

Sąjunga įsisteigė prieš 38 metus. Jos tikslai, įstatymai gal buvo labai geri anam laikui, bet šiandien, po 38 metų, gyvenimas labai pasikeitė ir Sąjunga prie jo nebepritinka. Sąjunga jo lyg nebepaveja.

Palikti visa senoviškai reiškia — pasmerkti Sąjungą mirčiai.

Kogi reikia konkrečiai kalbant?

Pirmas ir svarbiausias dalykas: organizacija iš sklepų, iš mažų tamsių niūrių salių turi išeiti į viešą, platų gyvenimą. Turi domėtis visu tuo, kuo domisi šių dienų moteris, lietuviškoji visuomenė.

Kas gali papildyti mūsų organizaciją? Mano manymu, tik tremtinės moterys. Čia gimusias kvieisti jau pasivėlinta. Jos dėl tėvų, organizacijų vadų kaltės ir stipriai veikiančios amerikoniškos aplinkos nuėjo svetimu keliu. Jas tada, kai dar jaunos mergaitės buvo, reikėjo vilioti į lietuviškus sambūrius, duoti jaunimui progos susitikti, susipažinti, laiką praleisti lietuviškoj aplinkoj. Prie parapijų reikėjo steigti netik mokyklos, bet ir bibliotekos, sporto klubai ir šokių salės. Tada būtų buvę mažiau mišrių vedybų ir netiek atpuolusių nuo lietuviško kamieno. Gal dabar jums bus labiau suprantama, kodėl tremtiniai tėvai šiandieną taip spardosi ir šaukia “leiskite mums turėti šeštadienines mokyklas, kur visi mūsų vaikai iš visų viešų mokyklų galėtų krūvon sueiti, užleiskite sales mūsų jaunimui.

Aš tyčia paliečiau šį klausimą, kad jūs geriau suprastumėte, kas rūpi šiandien tremtinei motinai, kuri gali papildyti Sąjungą. Jai rūpi savo šeimos lietuviškumo išlaikymas ir ji norės glaustis tik prie tokios organizacijos, kuri vienokiu ar kitokiu būdu padės jai tai įvykdyti, kuri kurstys, palaikys joje tą lietuvišką dvasią, pastiprins ją arba pagaliau kur ji maloniai galės praleisti laiką, pasilsėti.

Sąjunga yra per daug tyli, nuošali ir dėl to lyg nežinoma. Ji turi išeiti pirmyn ir šaukti: "Štai mes esame, mes gyvuojame, dirbame, ateikite ir padėkite mums. Žodžiu, reikia didelės propogandos ir reklamos.

Pritraukus prie savęs naujas nares, negalima jų nuvilti.

Organizacija — kuopos turi rengti paskaitas (aktualiomis temomis), minėjimus, vakarus ir netik savo nariams, bet ir plačiai lietuviškai visuomenei.

Aš manau, jei senosios Sąjungietės ir naujos ateivės dirbs išvien, įneš naujų minčių, planų ir sąmoningai vengs visa ardančios kritikos, Sąjunga tikrai išaugs į didelę organizaciją ir apims (kaip ir jos pavadinimas reikalauja) visas šiame krašte gyvenančias lietuves katalikes moteris."

MINĖJIMŲ FONDUI

Buvusi Moterų Sąjungos Centro Pirmininkė Marijona Čižauskienė atsiuntė \$5.00 dėl Minėjimų Fondui ("Atminimo") savo visuomenės darbo ir dainavimo 50 metų sukakties proga.

(M. Čižauskienės aprašymas tilps Mot. Dirvoje vėliau. Red.)

G I E S M Ė

I ŠV. KAZIMIERĄ

*Šventas Kazimierai, mūsų globėjau,
Skaistus kaip angelas šventas jaunikaitį,
Didis Švenčiausios Panos pasekėjau,
Vesk prie Marijos,
Dangaus Lelijos,
O Karalaiti.*

*Panos garbingą įgyk užstojimą —
Pas Jėzų Kristų žmonių Atpirkėją
Nuodėmių išmelsk visų išvengimą.
Meldžiam mes žmonės
Tokios malonės
Savo globėjo.*

*Nuodėmės padėk išvysti baisybę,
Bėgti nuo progų kame nusidėjau.
Gundinant priduook tvirtybės dorybę.
Gink nuo žabangų,
Vesk mus į dangų,
Šventas Globėjau. Amen.*

PLKOS SKYRIUS

MOTERS VEIKLA TAIKOS LABUI

*Šv. Tėvo kalba, pasakyta Pasaulio Katalikių Moterų Organizacijų Unijai
1952 m. balandžio mėn. 25 d. kongreso metu.*

Būdami tikri, kad moterys gali daug prisidėti prie taikos išlaikymo, kreipiame šiuos tėviškus žodžius į jus, motinos, sužieduotinės, visų tautų mergaitės, o ypačiai į jus, Katalikės Moterys, kurių yra Mums pažįstamas dukteriškas atsidavimas Kristaus Vietininkui ir per Jį, pačiam Jėzui, Kuris tiek puikaus moteriškojo pamaldumo patyrė savo žemiškojo gyvenimo kelyje.

Visad trokšdami remti visomis priemonėmis taikos darbą, kol ji pilnai neįsiviešpataus žemėje, norime pavesiti ir jums, mielos dukterys, — kurios gal būt geriau negu kiti vertinate ramybės tvarką, kuri yra pagrindinė sąlyga sveikam moteriškam gyvenimui, — sunkų, bet garbingą uždavinį dirbti taikai.

Ypač šitoje Romoje, kurią taikingasis žmonių giminės Karalius sau išsirinko, lyg norėdamas pašvesti ir pakelti tą universalinę taiką, kurią Augusto imperija pasistatė ir tam tikrame laipsnyje realizavo, susirinko Kongresas, atstovaujęs viso pasaulio katalikės moteris, iškilmingai pareikšti jų taikos troškimą, patvirtinti jų valią, reikalaujančią taikos iš tų, kurie turi galią ją čia duoti, studijuoti konkrečias priemones ir paaugoti savo darbus jai pasiekti Dievo vardu ir krikščioniškųjų principų pagrindais.

Iš tikrųjų, jūsų balsas nėra naujas ir ne paskutinis tarp daugelio, tų kurie girdimi taikos labui; bet jis yra tikrai vienas nuoširdžiausių ir, Mes turime pagrindo tikėti, vaisingiausių. Kas galėtų suabejoti moters nuoširdumu, kai ji šaukiasi taikos, kurios ji yra pirmoji lientė, ir kai ji baiminasi karo, kurio ji taptų labiausiai apgailėtina auka? Tokia ji buvo visuomet. Antikinis mitas apie kenčiančią Andromaką, kuri negailestingą karo buvo pasmerkta našlės bei motinos, netekusios sūnaus, o paskui pabėgėlės ir vergės ašaroms, palieka, nors tai tik epinė legenda, nežmoniškų tragedijų paveikslu, į kurias visų laikų karai įstumdavo moterį, ir tų, dar baisesnių, kurias jai rezervuoja modernieji totaliniai konfliktai.

Milijonai vyrų ir moterų, kurie išliko gyvi iš paskutinio pasaulinio gaisro, dar ir dabar gerai prisimena baisius vaizdus. Motinos su vaikais rankose užmuštos po savo namų griuvėsiais, kitos suplėšytos sužeidimų, kitos kankinamos staiga gedulo skausmų, lyg kad kokia jų gyvenimo dalis staiga būtų išplėšta. Kitur jos nesuskaitomais būriais buvo priverstos klajoti iš vietos į vietą, stumiamos kariuomenių, vejamos baisumų, su verkiančiais iš bado ar ligos vaikais ant pečių. Motinos ir sužieduotinės, ilgus metus nežinančios apie savo artimųjų likimą; dargi kaipurios dėl neįtikimo valdančiųjų nejautrumo, kurių veiksmai per daug skirtingi nuo žodžių, iki šiandien didžiame rūpestyje abejoja: ar tebėra gyvas mano sūnus? Ir išjuoktos mergaitės, ir be jokios paramos šeimos, ir jaunuolės, kurių gyvenimo sapnas sudužo ant visados. Štai, moteris karo metu!

Argi niekad nepergalvojo sūnaus širdimi apie šiuos baisumus tie tautų valdytojai, kurie, nesakysime, kad yra patenkinti karo mintimis bei troškimais, bet kurie sudaro ir palaiko sąlygas, galinčias sukelti karo pavojų, ir gal būt tautų, neteisingai pavergtų (baisu ir sakyti!), net to laukiančių, kaip paskutinę viltį teisėtam išsilaisvinimui? Bet kas yra atsakingas už tokių nuožmų laukimą?

Tos gyvenimo aplinkybės, kurias iššaukia karai, kaip ir nedatekliai, sunkumai, netikėti baisumai, apskritai nenormalumai, jei vyre, kuriam yra garbė priešintis sunkumams, ir randa tam tikro prisitaikymo, tai moterims jos yra labai dažnai ir fiziškai ir morališkai žlugdančios.

Dabartinė baimė, kad (apsaugok Dieve!) visi šie blogumai gali pasikartoti, skatina kiekvienos pasaulio šalies moterį karštai melsti taikos. Šį šauksmą Mes dažnai, kaip visų Tėvas, priėmėme iš jų lūpų ir jį šiandien padarome Mūsų šauksmu, kad pasakytume tiems, kurių galioje yra fatališkas pasirinkimas tarp kalavijo ar alyvos: Žvelkite sūnų akimis į baiminimąsi motinų ir sužieduotinių, kurių tarpe yra ir jūsiškės, ir pasistenkite, kad jūsų sprendimuose nenulemtų prestižo motyvai, betarpiški pasipelnymai, arba, jei taip būtų utopiški sapnai, inspiruoti klaidingai pagrįstų teorijų apie tikrąją žmogaus ir dalykų prigimtį. Nereikalaukite iš moterų nereikalingo heroizmo; jau ir taip jos daug privalo atlikti kasdieniniame gyvenime tėvynės ir žmonių giminės labui!

Tačiau jausmas, kuris sukelia moteryje pasibaisėjimą karu, nieko nepadėtų ir niekuo neprisidėtų prie taikos išlaikymo, jei jis nebūtų pakeistas pozityviu troškimu atnaujinti apskritai broliškumo dvasią, palaikomą iš sąžinės išplaukančios didžios meilės pareigos, sustiprintą pasiruošimu savo aplinkoje įgyvendinti teisingumą, kurio vaisius yra taika; vienu žodžiu, jei jausmas netaptų akcija, kuri būtų vedama pagal pagrindinius krikščioniškuosius principus. Kokie yra šitie principai paskirai žiūrint, ir kaip jie nustato Bažnyčios bei katalikų akciją, neseniai išdėstėme Mūsų kalėdinėje kalboje, pereitame gruodžio mėnesyje 24 d., apie Bažnyčios paskirtį taikos gerovei (A. A. S., t. 46; pusl. 11-15).

Tuo aiškiai skiriasi, mielos dukters, jūsų taikos šauksmas nuo kitų moterų šauksmo, kurio nuoširdumu mes nė nemanome abejoti, bet kurį matome per dažnai suprofanuotą ir nukreiptą visai į kitus tikslus net ir tuomet, kai jis nepakeičiamas į nepasitenkinimo ir neapykantos šauksmą. Kiekvienu atveju yra tikra, kad bet koks taikos šaukimasis, kuris nutolęs nuo krikščioniškosios pasaulio sąvokos, yra pasmerktas nuskambėti širdžių dykumoje, kaip sudužusio laivo keleivių šauksmas tuščiose okeano platumose.

Tokiu būdu jūs, Katalikės Moterys, esate taikos pasiuntinės bei puoselėtojos pačia vardo galia, kuriuo jūs puošiātės, nes katalikiškas tam tikra prasme yra sinonimas taikingo. Ir kadangi jūsų krašto pilietės pareiga iš jūsų reikalauja tvirtai nusistatyti aukotis už tėvynę, jei ši iš tikrųjų būtų neteisingai užpulta bei pažeidžiama gyvybinėse jos teisėse, dar labiau ir dar su didesniu užsidegimu jūs esate pasiruošusios padėti sukurti tas vidines ir išorines sąlygas, kurias užtikrina tvarkos ramybę.

Šitokios akcijos, nukreiptos neapykantos nuslopimui, broliškam tautų sujungimui, materialinių konflikto priežasčių atitolinimui, k. a. vargas, bedarbė, emigracinės kliūtys ir panašios, Bažnyčia ir žmonija iš jūsų laukia.

Tai yra dviguba akcija. Iš vienos pusės psichologiška ir moralinanti akcija, kurią jūs savo švelnumu galite geriau už kitus vykdyti: paskatinti vyrus susidomėti dangiškais gėriais, juos švelniai patraukti prie griežtumo, ar mažiausiai, prie gyvenimo rimtumo ir dorovingumo; paskleisti visur švelnumo dvasią, tarp visų Dievo vaikų broliškumo jausmą, sąžinės įpareigojančią prievolę atsisakyti neteisėtų turtų, pirmiausia jūs pačios atsisakymas nuo prabangiško gyvenimo; visų pirma, kaip sintezę bei apvainikavimą dvasinės akcijos, krikščioniškai auklėti vaikus pagal Išganytojo apreiškstą krikščionišką pasaulėžvalgą. Kam, jei ne motinoms, praktiškai yra pavestas pirmasis evangelijos perdavimas? Dieviškosios Apvaizdos išmintis ir gėris! Ji taip surūdė, kad kiekviena karta savo išsivystyme turi pereiti švelnią moters mokyklą, šalia kurios atsistoja visų Motina, Bažnyčia, kad pasisemtų gėrio, švelnumo, pamaldumo, kurie jai yra įgimti. Be šio pakartotino sugrįžimo prie gerojo šaltinio, žmonija, būdama gyvenimo žiaurumų bei aštrių kovų sukuryje, per trumpą laiką nupultų į labai apgailėtiną laukiniškumą. Taigi nukreipkite jūs, kurios iš prigimtios išplaukiančią pareigą ir dievišką misiją formuojate vaikų sielas, naująją kartą į universalinio broliškumo ir prievarta pasibaisėjimo dvasią. Per daug tolima akcija, — kaikas gal būtų pasakys. Ne, tai yra akcija, kuri pastatyta ant stiprių pamatų, ir dėlto yra pagrindinė ir būtina. Kaip karai, ypač modernieji, nekyla netikėtai, bet per ilgus metus bręsta daigas širdyse, taip tikroji, pastovi ir teisinga taika neprasiskleidžia pirmajam jausmo ar šauksmo spinduliui nušvitus.

Yra dar išorinė akcija, nes jeigu kitais laikais moters įtaka apsiribodavo namų židiniu ar namų aplinka, mūsų laikais (patinka ar ne) ji apima vis platesnį lauką: socialinį ir viešą gyvenimą, parlamentus, tribunolus, žurnalizmą, profesijas, darbo pasaulį. Kiekviena šio darbo bare moteris teatneša savo taikos įnašą. Jei iš tikrųjų visos moterys iš šio įgimto joms jausmo, sukeliančio pasibaisėjimą karu, pereitų į konkrečią akciją jam sutrukdyti, būtų neįmanoma, jei tokia daugybė pastangų, kurios remiasi tuo, kas geriausiai palenkia valias, t. y. pamaldumu ir meile, nepasiektų savo tikslo.

Kad šios pastangos būtų vaisingesnės, tegu būna šaukiamasi dieviškosios pagalbos per maldą, kurią moteris, būdama iš prigimtios pamaldi, su didesniu pastovumu moka nukreipti į Dievą. Kaip jūsų gailestingosios Karalienės ir Motinos malda Kanos vestuvėse, sujaudintos jaunųjų keblia padėti, mokėjo paveikti Jėzaus valią paversti vandenį vynu; „vynas, kurį rafinuotieji vadina pobūvių siela“ (Bossuet, pamokslas antram sekmadieniui po Trijų Karalių), taip jūsų maldos, sudėtos pagal karštą Šv. Mergelės tikėjimą, pakeičia vyrų valią iš neapykantos — į meilę, iš gobšumo — į teisingumą.

Mielosios dukterys! Jūs pažįstate didžiąsias dovanas, kurias moteris yra skolinga krikščionybei. Kai ji pasirodė žemėje, pagoniškoji kultūra

moterį dažniausiai vertino dėl jos išorinių bei praeinančių savybių visumos, ar dėl jos jausmų švelnumo. Šis estetiškas žvilgsnis ir šis intymus jausmas pakildavo netgi iki aukščiausių ir gražiausių formų. Aistra suksambėdavo puikiausiais eilių deriniais nemirtinguose Augusto laikų poetų veikaluose, ir dievų statulos, dieviškieji meno kūriniai puošė kelius ir kiemus, šventyklas ir prabangiškų rūmų atriumus. Ir visa tai tačiau buvo tuščia ir paviršutiniška. Nei Atėnai, nei Roma, civilizacijos švyturiai, kurie, išeinant iš prigimties, nušvietė tokia gyva šviesa šeiminius ryšius, nepajėgė aukšta filosofijos spekuliacija ar įstatimdavystės išmintimi pakelti moterį į tą aukštumą, kuri jos prigimčiai dera. Gi krikščionybė, pirmutinė ir vienintelė nepaneigdama anų išorinių ir vidinių vertybių, atskleidė ir puoselėjo moteryje misijas ir uždavinius, kurie yra tikrasis jos orumo pagrindas bei jos išaukštinimo pagrindinė priežastis. Tokiu būdu nauji moters tipai iškyla ir formuojasi krikščioniškoje civilizacijoje, k. a. kankinės dėl tikėjimo, šventosios, apaštalės, mergelės, didžiųjų atnaujinimų autorės, visų žmogiškųjų kančių ramintojos, pražuvusių sielu gelbėtojos, auklėtojos. Kai bręsta nauji socialiniai reikalai, prasiplečia ir krikščionės moters labdaringoji misija ir ji tampa (šiandien ji turi tam pilną teisę, nemažiau kaip vyras) būtinas civilizacijos ir progreso veiksnys.

Kaip tik šituose rėmuose Mes matome šiandienini jūsų taikos darbą, gal būt patį didžiausią Apvaizdos iki šiol jums skirtą, labiausiai socialinį ir išganingą, kokio niekad neturėjote praeity. Priimkite jį, kaip Dievo ir žmonijos siųstą, paaukokite visą savo triūsą, laikydamosios tu paskatinių, kuriuos viena jūsų išrinkta dalis pasiėmė studiuoti ir kelti tarptautiniame katalikių moterų kongrese, būdamos įsitikinusios, kad nieko geresnio negalėsite padaryti savo tėvyniu bei savo sūnų labui, nei nieko labiau atitin-kančio Kristaus Vietininko troškimus.

Jums visoms, mielosios dukterys, pasklidusioms žemėje, ypatingu būdu jums, Katalikės Moterys, kaip ir visoms Romos Kongreso dalyvėms, Mes meldžiamės Visagalio šviesos ir malonės, kurioms gauti Mes jums dvasiniu pakilimu suteikiame Mūsų Tėvišką Apaštališką Palaiminimą.

Atskira žinutė: 95% JAV ir Kanados kataliku pasižada kiekvieną dieną sukalbėti rožančių už taiką ir Rusijos atsivertimą.

PROGRAM SUGGESTIONS

by Vicky Leone

Let us consider this month, what to add to your social life within Sąjunga. One of the broadest avenues to a larger social world is a new activity. Most chapters, if they are at all typical, follow the same general program for years. A bingo or bunco party, raffle books and that's all. And I'll wager that it's always the same individuals serving on the same committees. This is partly so, because it is easier then trying something new. But you can't tell until you've tried many activities, which one will give you the most fun, prove the most valuable. How long has it been

since your chapter presented something new — something to which all the members contributed? Here are a few suggestions.

Have each member invest \$.50 and set out to make it grow, by buying materials and making them into things of greater value, which will be sold at the end of the year at an annual bazaar. At the end of the year each member may take back her original investment and turn the rest over to the club treasury.

Another sure way to have a big collection of articles to sell at an annual bazaar, is to have each member contribute one article at monthly meetings — a total of 12 articles per member. These items could be stored away until bazaar time.

A quilt show and sale has been tried by a church group in my community. It was the talk of the town for months. These pieced and appliqued quilts were made two years in advance. In groups of six, they worked on 18 quilts at a time and the results were breathtaking. Needless to say their treasury was greatly increased.

My last suggestion for this month is a project that would also take a great deal of preparation and to which all chapters could contribute. I've attended several committee and district meetings where the refreshments were "out of this world". I'm sure you have too, and haven't you said to yourself at one time or another, "Now here's a recipe I'd like to have," but never seemed to get around to getting it. Now why couldn't Sajunga collect, assemble and print a cook book. It really isn't as far-fetched as it sounds. It has been done successfully by other clubs no larger than Sajunga. Favorite recipes of club members, old stand-by Lithuanian recipes, hints on the preparation of the traditional Easter and Christmas table could also be included.

There's no end to the different things that an organization as large as Sajunga could do. How about it? Don't you agree?

CASUAL COMMENT

by *Dale Murray*

Wherever "Sajunga" members congregate these days, it seems that the conversation eventually turns to the coming convention. What are they saying? Well, some members are optimistic in their views; others vision it with alarm, while a few emit sardonic humor.

Being a "newer" member, I have never had the opportunity to attend a national convention. However, I have listened to the verbal accounts that have reverberated afterwards, and I have read with interest the actual minutes. It is the verbal narrations that leave me perturbed. From these statements, I am led to believe that the majority of delegates spend most of their time campaigning, showing little or no interest in the really important matters on the agenda. As a result, they leave the convention no wiser than when they arrived. The remaining delegates are hampered by this lack of

interest, and find themselves confronted with a disinterested and a sometimes turbulent delegation.

In view of this, and while I would prefer to be an optimist, I find myself in the category of those who anticipate the coming convention rather fearfully. The only thing that will dispel these fears is the knowledge that each and every member is doing her utmost to make this convention one that we will all be proud of; one that will have no bitter repercussions. Sound planning in advance, with a delegation of sincere, unbiased and unprejudiced women can make it possible. It is the moral obligation of each and every chapter to choose only those members who have the interest of the organization at heart, who are vitally interested in its future and who are not attending for personal gratification.

This is an earnest plea to those who will be delegated to the convention: when you pack your bag, leave behind all prejudice and ill-will, and, replace them with humility, Catholic Action and a determination to make this convention an exemplary one.

According to Webster, a convention is "a body of persons met for a COMMON purpose". Because God granted us a free will, we are able to form our own opinions and often shape our own destinies. However, it is important to seek out the truth, respect the opinions of others and to learn the facts BEFORE forming an opinion. In most cases there is a middle-path where those who have different convictions can come to an agreement.

From now on and until August, let's add to our regular prayers, one for the success of the convention!

AN UNFORGETTABLE NIGHT

by *G. Kaneb*

(Conclusion)

Completely unaware of her directions, Jean wove back and forth through the stretch of water. Finally, in exhaustion, she dropped the oars on the locks and rested her face in her hands. "I can't be really lost", she tried to convince herself, "Allan and Frank can't be so very far away. I haven't done enough moving to make that possible." But when she looked down at the water again, she realized the motion of the waves alone had spun her along.

"I'm going to give one last call", she decided, "then I'm not going to try and find the ship. I'll just head for what I think is the shore."

She dropped the oars for a moment, lest the noise of rowing prevent her hearing any answer. "Allan", she called, "where are you?"

There was only the regular slapping of the waves against the boat for answer. She repeated her call.

"Hello, is something the matter?"

The voice was that of neither Allan nor Frank. Jean could see the dim shape of a boat ahead of her. She caught her breath in relief for the moment.

"I'm afraid I've lost my bearings," she called back shakily.

"What boat are you from?" The voice was nearer in the darkness.

"The Rona", Jean answered. "Do you happen to know whether I'm heading in the right direction?" She was bringing her boat closer to the voice. "I'm rather new at the oars", she laughed shakily, "and I'm afraid I didn't judge by own strength and ability to handle one of these things. I merely got a bit scared when I wasn't sure exactly where I was going." She was just below the deck now, and could see him standing above her, an average middle-aged figure of a man.

"Tired, aren't you?" he questioned.

"Well", Jean sighed, "more so than I realize, I guess."

"I'll row you back", he offered, "I know every inch of these waters."

"Oh, no", Jean said immediately. "That couldn't be done. Besides, how would you get back?"

He laughed. "Oh, I'd take you in my own boat and let you trail yours behind."

"No, no, I couldn't", Jean remonstrated. "Allan would never forgive me."

"Forgive you for what!" he asked, puzzled.

"For making a fool of myself", Jean explained.

"But there's nothing foolish about this", he sputtered, "I'm going to row you back to your boat."

"You see", Jean continued, "he can't understand weakness of any kind in a person, particularly in those things in which he himself excels. This would merely show that I had failed, that's all."

"Nonsense", he muttered, climbing down into his own rowboat. "You're too tired to make that pull back to your own boat tonight. Climb in here."

Against her protestations, Jean felt herself being helped firmly into his rowboat. As he turned the craft around and headed into open water, she tried to explain.

"You see", she tried again, "he's my husband.. and he's wonderful in some ways. but he can't resist criticizing my weaknesses severely."

"But he'll be worried to death about you."

"No," Jean shook her head. "He's never been the least bit worried about me." For a moment she broke down. "That's what I can't stand.. this holding me up to the impossible all the time, never letting me relax and admit my weaknesses... always trying to make me into a perfect creature.." Jean talked on brokenly as the boat drew through the water. "That's why I came out purposely tonight, trying to carry off this character he's created for me.. the perfect outdoor type of woman. afraid of nothing, daring anything." She dropped her head down on her lap. "But it's no good.. I can't try it again. I'm scared, scared to death at the prospect of being lost in that dark water.." Her voice trailed off. "And Allan is sitting in the boat, complacently reading philosophical books."

"Your boat's just ahead," the man spoke quietly.

A figure was standing on the deck, peering into the darkness. "Jean..."

is that you". It was sharply urgent.

"Yes, I'm here." Jean replied, setting her teeth on edge for another call down.

Allan helped her onto the deck, making no comments other than a briefly polite statement of thanks to her pilot. In the darkness, Jean could not see his face, but she could imagine the disgust it must possess. As the boat drew away, neither one of them spoke.

"Here comes the lecture", thought Jean.

"Jean.. you are all right?" Allan's voice was husky, unnatural.

"Of course I'm all right". Jean tried to make her voice appear unconcerned. "I just got a bit tired", she explained, "and hitched a ride home." She laughed to break the tension.

"Heaven's Jean, you don't know what I've been through the last hour! I intended to keep an eye on you, but you disappeared so fast in the dark.. and I've been calling and calling with no answer."

Jean stared at him without moving. The dull glow of the riding light was on his face, showing its paleness. This wasn't Allan, the usual scornful, jeering Allan.

"Why Allan", she faltered,, "you weren't really worried about me, were you?"

"Worried", he caught her cruelly around the waist, "I've been so worried it was all I could do to keep myself from jumping in the water and trying to locate you. I've cursed myself up and down for letting you go out alone tonight.. Thank God, you're safe!"

For a moment Jean felt only numbness; then tears rose into her eyes, comfortable tears she had held back for months, freezing away her feelings. "Yes", she repeated, "Thank God!"

S U S A J U N G I E T Ē M S

N. Y. ir N. J. Apsk.

A. L. R. K. Moterų Sąjungos N. Y. ir N. J. apskr. suvažiavimas įvyko 1952 m. gruodžio 7 d. Viešpaties Atsimainymo parap., Maspeth, N.Y.

Posėdį atidarė apskr. pirm. A. Liudvinaitienė, 3 val. p.p. Didžiai gerbiamas Prelatas Balkūnas atkalbėjo maldą ir savo kalboje pasakė, kad yra svarbu, kad visos moterys ir mergaitės priklausytų Moterų Sąjungai.

Kuopų atstovės: —

24 kp. — O. Panitauskienė, B. Adomaitienė;

29 kp. — M. Kaukarienė, J. Miliu-

kienė, J. Terebežienė, O. Dabrovolskienė.

30 kp. — M. Feltmanienė.

35 kp. — P. Ražickienė, O. Osteikienė, A. Urbelienė, L. Karsokienė, O. Laukaitienė.

53 kp. — Aitutienė, E. Chemasko.

Viešnios — P. Grigienė, O. Petraitienė, A. Gražienė, D. Balčiūnienė, M. Galdikienė, M. Braidis

Kuopų raportai:—

24 kp. — Užprašė Šv. Mišias, aukojo BALF, turėjo dvi ligones, parengimas davė — \$50.00 pelno. Kuopa geroje padėtyje, turi ižde apie \$100.00.

29 kp. — Yra 55 narės. 3 narės mirė, už kurias užprašė Šv. Mišias ir palydėjo į kapus.

Parapijos bazarui aukota \$10.00, taipgi pasidarbavo bazaro metu. Buvo 4 ligonės. Rengiami parengimai. Įsirašė 3 naujos narės. Išde yra \$51.

30 kp. — Surengė margučių balių, kuris davė pelno \$176.00. Minėjo Motinų Dieną — išlaidas užkandžiams auکوjo kp. Raštininkė. Sirgo P. Petrulienė, dar serga dvi narės. Mirė a. a. M. Navickienė ir mūsų narės P. Bagočiūnienės vyras, už jų sielas užprašė šv. mišias. Parapijos bazarui padarė pelno \$585.00. Narių yra 33 — išde — \$252.00.

53 kp. surengė gegužinę kartu su Vyčių 44 kp., pelno \$26.00, paskirta BALF.

Nauji dalykai:—

Pasiūlyta pašelpos skyrių panaikinti, bet toms, kurios seniai priklauso pašelpos skyriuje, kad būtų koks atlyginimas. Taip pat reikalingas atlyginimas toms, kurios nukentėjo dėl 60 metų įstatymo.

Kalbėjo buvusi Pasaulio Kat. Moterų Org. pirm. M. Galdikienė. Pasižadėjo stoti į M. S. eiles, kalbinti kitas įsirašyti ir bendrai dirbti su Sąjungietėmis. Kalbėtoja davė daug gražių patarimų. Šv. Onos draugijos narė M. Braidis kalbėjo apie M. S. ir pasižadėjo ją remti.

Apskr. valybos raportai: —

Pirm. A. Liudvinaitienė, Rašt. K. Dumblienė ir Išdininkė J. Strazdienė pateikė raportus jų metų darbo. Visi raportai buvo priimti.

Apskr. valdybos išlaidos: —

Pirm \$2.00, rašt. \$5.00, išd. \$1.00. Išde yra \$53.50.

Apskr. valdyba 1953 metams ta pati. Sekantis suvažiavimas paliktas valdybos nuožiūrai. Po posėdžių de-

legates ir viešnius pavaišino 30 kp. Sąjungietės.

Apskr. Rašt. — K. Dumblienė

HARTFORD, CONN.

Moterų Sąjungos Conn. apskrities metinis ir labai svarbus suvažiavimas, įvyko 1952 metais spalio 19-tą, Šv. Trejybės parapijos mokyklos svetainėje, Capitol Ave., Hartford, Conn.

Suvažiavimą atidarė apskrities pirmininkė A. Hussey, pasveikindama mūsų garbingą svečių ir apskrities dvasios vadą gerb. prelatą J. Ambotą, taipgi garbingas viešnius, kurios dalyvavo šiame suvažiavime, mūsų gerb. Centro Pirmininkę Juliją A. Mack, ir A. Wackell Mass ir Maine valstijos apskrities pirmininkę, taipgi visas šio suvažiavimo dalyves, suvažiavusias svarstyti mūsų apskrities bei organizacijos reikalus. Kvietė visas prie rimtos ir našios dienos darbuotės. Pakvietė gerb. Prelatą J. Ambotą atkalbėti maldą ir tarti savo sveikinimo žodelį. Kaip paprastai, mūsų prelatas labai jautriai ir patrijotiškai atsiliepė į sąjungietes, nušviesdamas garbingą praeitį ir kviesdamas dabar pasidarbuoti ir kviesti mūsų lietuvaiteis, iš tremties atvykusias, stoti į mūsų tarpą.

Suvažiavimą pasveikino trumpais žodžiais Vice pirm. A. Tamošaitienė, rašt. M. Jokubaitė, išd. M. Astrauckienė.

Atstovės atsilankė iš sekančių kuopų:—

17 kp., Hartford: A. Kedienė, C. Servienė, R. Mončienienė, A. Navickas, M. Brazauskienė, P. Ambrosienė, N. Knusto, V. Ambotienė, A. Kautietienė.

28 kp. Manchester: O. Ambrasienė, E. Miller.

33 kp., New Haven: M. Ramanaus-

kienė, O. Norkūnaitė.

38 kp., New Britain: P. Gradeck, J. Valentine, O. Valinčienė, B. Mičiūnienė.

43 kp., Waterbury: S. Dumšienė, M. Šambarienė.

57 kp., Manchester: O. Šimaitienė, V. Gudžiūnienė, K. Karpuškienė, F. Katkauskienė.

Valdybos narės: pirmininkė A. Hussey, Vice pirm. A. Tamošaitienė, rašt. M. Jokubaitė, išd. M. Astrauskienė.

Viso dalyvavo 23 atstovės ir 4 valdybos narės.

I šį suvažiavimą atsilankė buvęs LDS Centro Raštininkas Antanas Kneizys, kuris pareiškė nuoširdžius sveikinimus šiam suvažiavimui, taipgi visai Moterų Sąjungai.

Šiam suvažiavimui vadovauti patvirtinta senoji valdyba: pirm. A. Hussey, pagelb. A. Tamošaitienė, rašt. M. Jokubaitė. Mandatų ir Įnešimų Komisijon: J. Gluodenis ir C. Servienė. Korespondentė R. Mončiūnienė. Tvarkdarė — A. Kiedienė.

Rašt. M. Jokubaitė perskaitė praėjusio suvažiavimo protokolą, kuris vienbalsiai priimtas.

Valdybos pranešimai

Pirmininkė A. Hussey pranešė, kad susirašinėjo su apskrities raštininke ir bendrai veikė su visa valdyba.

Vice pirmininkė dirbo vieningai su apskrities valdyba.

Rašt. M. Jokubaitė sušaukė apskrities suvažiavimą, susirašinėjo su kuopomis, kur reikalas buvo teikdama patarimus ir nurodymus.

Izd. M. Astrauskienė pranešė, kad pas ją nuo praėjusio suvažiavimo buvo \$66.06. 38 kuopa įteikė rudeninio parengimo kuris įvyko jų kuopoje, \$70.00. Viso pajamų buvo \$136.06. Išmokėta Dovana Moterų Sąjungos

Centro Lėšų Fondui: \$30.00. 17 kps. šv. Mišių auka: \$6.00. Pirmininkės ir Išdininkės kelionė į suvažiavimą: \$1.00. Raštininkės metų alga: \$10.00. Kelionė į suvažiavimą: \$3.00. Rašt. Metų išlaidos: \$1.45. 17 kps. atstovių priėmimui: \$10.00. 17 kuopai dovana už įrašymą naujų narių: \$5.00. Viso išmokėta buvo \$66.06. Pas išdininkę lieka \$69.61.

Rudeninio parengimo prenašimas

Bendrą pranešimą padarė sąjungietė V. Valentine. Bendrų pajamų buvo \$240.65. So. Manchester kuopos auka: \$5.00. Viso įneigų buvo — \$245.65. Išmokėjimų buvo \$158.65. Kuopai nuošimtis \$17.00. Viso Apskričiai liko \$70.00. 38 kuopai New Britain, tenka didelė padėka, kurią pareiškė šio suvažiavimo atstovės už tokį didelį pasidarbavimą apskrities naudai.

Naujų Narių Vajus

Naujų narių įrašinėjimo vajaus reikalu pasirodo, kad Moterų Sąjungos 17 kuopa pasidarbavo sėkmingiausiai, įrašydama 21 nars. Antrą vietą užėmė mažutė lietuvių kolonija So. Manchester, Conn., įrašydama 12 naujų narių; kitos kolonijos bei kuopos įrašė po mažesnę skaičių, bet gal ateityje geriaus pasirodys. Nuoširdžiai sveikinam 17-tą kuopą, jos valdybą bei nars už uolų pasidarbavimą, įrašant tiek daug naujų narių. Taipgi sveikinam 57-tą kuopą už jų gražią darbuotę padauginant sąjungiečių skaičių. Neapleidžiam savo mažas sesutes, kurios nepajėgė įrašyti didesnį skaičių narių šį kartą, bet kviečiam ateityje pasidarbauti ir įrašyti naujų narių į mūsų brangią organizaciją, Moterų Sąjungą.

Nutarta ir ateityje teikti dovanas už įrašymą didžiausio skaičiaus narių apskrities kuopoje bei kuopose.

Mūsų Conn. valstybės apskrities atstovės turėjo nepaprastą staigmeną — sulaukusios į savo tarpą gerb. Centro Pirmininkę poniją Juliją Mack, kuri gyvais žodžiais padarė pranešimus apie organizacijos reikalus, kurie buvo labai svarbūs, ir palietė naujų narių įrašymą į pašalpos ir pomirtinės skyrius, nes tik tokiu būdu mes palaikysim organizacijos augimą ir jos gyvavimą. Išklausius Centro pirmininkės pranešimų, buvo ilgų išsikalbėjimų bei diskusijų svarbiais organizacijos reikalais, kurie buvo labai naudingi visoms atstovėms išgirsti.

Nauji Pasiūlymai

Trijų Apskričių gegužinės reikalu nutarta, kad ir vėl bendrai rengti gegužinę. Vėl palikta apskričių valdyboms šiuo reikalu susitarti.

Naujų Narių Įrašymas

Nutarta su dideliu pasišventimu šiame reikale pasidarbuoti.

Dovana Centro Lėšų Fondui

Iš Conn. Apskrities išdo nutarta suteikti dovanėlę Centro Lėšų Fonui padengti \$30.00.

Pakvietimas

Sąjungietė ir Pirmininkė Mass. ir Maine valstybės A. Wackell kviečia visas kuopas atsiųsti atstoves į jų apskrities priešseiminį suvažiavimą. Pakvietimas priimtas su padėka; atstoves nusiųsti į pusmetinį suvažiavimą, palikta kuopoms. Bet nutarta kviesti paprastą Conn valstybės pusmetinį suvažiavimą įprastu laiku.

Lietuvių Moterų Konferencija

Perskaitytas laiškas iš Mass. ir Maine apskrities, kviečiant dalyvauti Katalikių moterų konferencijoj, kuri įvyks Nekalto Prasidėjimo Vienuolyne, Putnam, Conn. 1952 m. lapkr. 2 d. Kuopos skatinamos šiuo reikalu pasirūpinti.

Į suvažiavimą atsilankė vietinis vikaras kun. Sabulis ir pasveikino atstoves, reikšdamas geriausių linkėjimų suvažiavimui.

Sekantis suvažiavimas bus labai svarbus, nes priešseiminis ir įvyks 43 kuopos svetingoj kuopoje Waterbury, Conn., balandžio mėnesį.

Sekantiems metams vienbalsiai patvirtinta senoji valdyba: Pirm. A. Hussey, Vice Pirm. A. Tamošaitienė, Rašt. M. Jokūbaitė, Išd. M. As-trauskienė.

Klausimams išsisėmus suvažiavimas uždarytas pirm. A. Hussey malda. Kuopos maloni pirmininkė pakvietė visas atstoves vakarienes, kur bendrai su Darbininkų Sąjungos atstovais, maloniai gražioj nuotaikoj praleistas vakaras. Padėka priklauso vietinėms kuopoms.

Pirmininkė — Adele Hussey
Raštininkė — Marijona Jokūbaitė

CHICAGO, ILL.

Moterų Sąjungos 67-tos kuopos metinis susirinkimas įvyko gruodžio 9-tą parapijos muzikos kambaryje, kurį ypatingai gražiai papuošė komisija, kurią sudarė Estelle Yanchus, Ann Ivins ir Adele Wolk. Visur siautė Kalėdinė dvasia.

Susirinkimas buvo gausus ir įdomus. Ypatingai nudžiugino nares atsilankymas penkių naujų narių, būtent: M. Petkus, H. Pius, D. Daudžvardis ir B. Legner (Apšvietos skyrių); S. Giržadas (Pomirtinį skyrių). Pažymėtina, kad per 1952 metus į kuopą įstojo 11 naujų narių, iš kurių 6 įrašytos per M. Srupšienės pastangas. Tai geras pavyzdys visoms sąjungietėms.

Lapkričio mėnesyje kuopa surengė filmų programėlį vaikučiams. Komisiją sudarė V. Leone, M. Srupša ir A. Ivins. Jų darbuotė pasisekė — li-

ko pelno, ir narės vienbalsiai nutarė pasiųsti \$25.00 į Lėšų Fondą.

Į Apskričio susirinkimą dalyvavo V. Leone, A. Norbutienė ir O. Kazragienė. Malonu girdėti, kad Apskritis rengiasi taipgi sukelti daugiau pinigų į Lėšų Fondą. Iš kiekvienos kuopos paskirta dvi narės sudaryti komisiją, kuri nutars kaip ir kur pramogą įvykdyti. Mūsų kuopą atstovaus V. Leone ir A. Norbutienė.

Sekančios narės sudarė 1953 m. valdybą: Pirm. N. Šatūnienė; Vice-Pirm. V. Leone; Prot. Rašt., O. Ivinskaitė; Fin. Rašt., A. Poškienė; Išd. K. Yanchienė; Išdo Globėjos, A. Minelgienė ir A. Čepaitienė; Tvarkdarė, M. Srupšienė; Koresp., D. Murray.

Užuojoauta

Mirus mūsų brangiai narei a. a. A. Waranovic ir jos naujagimiui sūneliui, M. S. 67ta kuopa reiškia gilią užuojautą jos vyrui ir trims dukrelėms. Užprašytos Šv. Mišios už jos sielą. Prisiminsim ją savo maldose.

Koresp.

NEW BRITAIN, CONN.

M. S. 38 kp. metinis susirinkimas įvyko sausio 5 d., 1953 m. Pirm. J. Valantine pradėjus susirinkimą, A. Tamošaitienė ir M. Jenušoniūtė papuošė valdybos nares gražiomis gėlėmis (corsages). Valdybai buvo tikrai didelis netikėtumas, sumanytojoms gi nuoširdi padėka.

Perskaitytas protokolas, išklaudyta įvairūs pranešimai bei valdybos raportai. Raportai visi priimti. Iš rašt. raporto: — mėn. mok. per 1952 įėjo \$300.94; parengimų pelnas \$191.31; išmokėta aukomis ir už šv. mišias \$108.16. Narių gerame stovyje yra 51. 1 narė išstojo, 3 naujos įsirašė, buvo 1 ligonė.

Valdyba 1953 m.: pirm. J. Valantine, vice-pirm. A. Tamošaitienė,

išd. E. Gelevičienė, rašt. B. Mičiūnienė, išdo globėja K. Savickienė, tvarkdarė O. Jeninienė. Susirinkimai įvyks pirmą pirmadienį, po pirmam sekmadieniui, vakare, pusę aštuntos, parapijos salėje.

Pabaigusios susirinkimą visos narės susėdo prie papuošto stalo, prisimindamos šv. Kalėdų reikšmę. Atsilankė kun. klebonas V. Karkauskas, kun. J. Matutis ir kun. J. Vilčiauskas. Buvo pareikšta daug gražių minčių ir pasimainyta dovanėlėmis. Visiems kunigams įteikta dovanėlės.

Raštininkei buvo įteiktas gražus trumpai kelionei čemodanas su įvairiais pagražinimais. Ši dovana buvo nuo visų narių už jos ilgų metų pasidarbavimą. Už taip gražiai suruoštą vakarą padėka priklauso pirm. J. Valentine ir vice-pirm. A. Tamošaitienei, kuri buvo komiteto pirm.

Kuopos naudai kovo 8 d. sekmadienį, 4 v. p.p. parapijos salėje įvyks Bingo. Reiškiame gilią užuojautą brangiai narei M. Valauskienei mirus jo senai motinėlei a. a. Viktorijai Miežlaiškienei.

B. M.

WATERBURY, CONN.

M. S. 43 kp. metinis susirinkimas įvyko 1953 m. sausio 2 d. Valdyba 1953 m.: pirm. S. Sapranas, vice-pirm. G. Vilson, prot. rašt. M. Fortier, fin. rašt. S. Dumsa, išd. M. Shambaris. Ligonų lankytojos: A. Šmotas ir P. Naujavičienė. Delegatės į Federaciją: S. Sapranas, S. Dumsa ir M. Shambaris. Į Amerikos Lietuvių Tarybą delegatės: G. Vilson ir M. Fortier.

Buvo išduotas raportas pereinamųjų metų veiklos ir Kalėdų parengimo, kuris buvo surengtas vientik narėms. Pasirodė, kad metų bėgyje buvo daug kas nuveikta, dėka mūsų darbščių sąjungiečių, kurios reikalui esant visados pagelbsti.

Dabartinė mūsų vice-pirm. G. Vilson yra gimęs ir augęs Waterbury. Kiek laiko atgal buvo išvykęs gyventi į Brooklyn, N. Y. Mirus jos vyrui grįžo į Waterbury gyventi su savo motinėle a. a. Ona Orantiene (Kudirkienė). Bet už kelių mėnesių jos motinėlė mirė ir ji pasiliko su trimis sūneliais. Sugrįžęs į Waterbury įsirašė į Moterų Sąjungos 43 kp. ir pasižymėjo savo darbštumu ir malonia nuotaika.

Po susirinkimo buvo vaišės ir sveikinimai S. Sapranas ir O. Girdzijauskienės gimtadienio proga. Atsilankė Mrs. R. Snyder, Waterbury majoro žmona. Ji yra narė M. S. choro, pavyzdinga lietuvė ir dainininkė. Majoras ir Mrs. Snyder dalyvauja lietuvių parengimuose. **M. S.**

CHICAGO, ILL.

Mirus a. a. Marijonai Snabaitienei reiškiamo giliausios širdies užuojautą mūsų kuopos narėms Anei Čepokas, Stefanijai Krivickienei, Alenai Snabaitenei ir Danutei Mačiulis.

48-ta kuopa Cicero, Illinois

Tebūna leista mums padėkoti gerbiams mūsų narėms, kurios padėjo dirbti per mūsų 48-tos kuopos BINGO PARTY, 1953 m. sausio 11 d. Pelno padaryta su virš \$150.00. Virtuvėje dirbo sekančios narės: M. Rimkienė, M. Genis, M. Sumanienė (nauja narė) ir S. Pocienė.

Prie BINGO dirbo Olga Husarik ir Marijona Vaičiūnienė. Svetainę pagelbėjo E. Bžauskienė, T. Mikolaitienė, K. Kazakevičienė ir Sąjungiečių vyrai: A. Zakaras, J. Genis, J. Stašaitis ir A. Medziak.

Dėkojame ir kuopos narėms, kurios pagelbėjo pardavinėti tikičius, nes kur vienybė, ten ir galybė.

Rengimo Komisija,

Agnieška Stašaitienė

Petronėlė Zakarienė
Teresė Vaičiūnaitė

Marijona Vaičiūnienė

GRAND RAPIDS, MICH.

M. S. 42-ra kuopa 1953 m. sausio 12 d. susirinkime išrinko naują valdybą: pirm. Kastancija Jarema, vice-pirm. Alda Budrick, rašt. Stephanie Kryger, išd. Helen Bouvens, išdo globėjos Ona Puplešienė ir Marijona Medelinskienė. **Stephanie Kryger**

SPRINGFIELD, ILL.

Moterų S-gos Skyriaus Veikla

Skyrius kiekvieno mėnesio trečią sekmadienį parapijos svetainėje daro susirinkimus, kurių metu narės susimoka privalomus mokesčius, skaito ir tvirtina praeito susirinkimo protokolus, išklauso valdybos skaitomus raštus iš centro, aptaria sergančias skyriaus nares ir t.t.

Metinis Susirinkimas

1952 m. gruodžio 21 d. įvyko skyriaus metinis susirinkimas. Buvo pranešta metinė darbų apyskaita. Skyrius praeitą vasarą surengė pikniką ir drauge su Altoriaus Draugija suruošė visą eilę įvairių vakarenių. Iš išdo globėjų pranešimo atrodė, kad skyriaus finansinis stovis yra geras.

Senai valybai atsisakius, išrinkta nauja valdyba: M. Ragučkienė — pirm., Dela Swoja — vice pirm., J. Lukaitienė — finansų sekr., O. Pažemeckaitė — išd., V. Šimkienė — užrašų rašt., K. Rudienė ir M. Ruplauskienė — Išdo globėjos, E. Abramienė — koresp. ir P. Urbienė — maršalka.

Skyriaus dvasios vadovas yra parapijos klebonas kun. S. O. Junkeris.

Be to, šiame susirinkime nutarta 1953 metais sausio 11 d. surengti tra-

dicinę vakarienę su kviestiniais svečiais. Vakarienės metu senos valdybos narėms, kaip padėkos ženklą, įteikti po dovanėlę.

Tradicinė Vakarienė

Kaip kiekvienais metais, taip ir šiais metais, M. S. Skyrius Sausio 11 d., parapijos svetainėje, senosios ir naujosios valdybų pagerbimui surengė tradicinę vakarienę, kurioje be narių ir kviestinių svečių dalyvavo ir kunigas Toliušis. Vakarienės metu ant stalų kvepėjo mūsų senųjų sąjungiečių atnešti kraujiniai vėdarai, kugelis ir užraityti virtiniai (pyragaičiai). Tas kvapas galėjo ne vieną iš mūsų nors mintimis nunešti į Lietuvą ir pasodinti prie mūsų močiūčių paruošto stalo.

Pirmąjį žodį tardamas kun. Toliušis pažymėjo, kad moterys kaip sąjungietės veikusios jau nuo pat krikščionybės pradžios. Baigė šiais žodžiais:

“Laiminga ta parapija, kuri turi tokį vieningą ir veiklų M. S. skyrių”. Po to, kiekviena senosios v-bos narė savo žodelyje palinkėjo naujai v-bai sėkmės.

Pažymėtini žodžiai Lukaitienės, kuri išreiškė didelį džiaugsmą “Moterų Dirvos” turiningumu abiem kalboms, iškėlė lietuvių kalbos turtingumą ir grožį ir apgailestavo, kad yra tokių lietuvių, ypatingai iš jaunimo, kurie net gėdinasi lietuviškai kalbėti. Buvusioji ir esamoji skyriaus pirm. M. Ragučkienė savo žodyje, apžvelgusi visų metų nuveiktus darbus, išreiškė padėką visoms narėms ir kvietė šiais metais gausiau lankytis susirinkimuose.

Sąjungietė Vyšniauskienė, kaip geriausia maisto gaminimo specialistė, kvietė jaunesnes amžiumi nares pasimokyti iš savo močiūčių, o beto dar ir pati pasisiūlė visoms padėti.

Iš svečių, valdybos paprašytas, kiek ilgesnę kalbą pasakė Vincas Abramikas. Savo kalboje nurodęs šių dienų moters svarbiausius uždavinius šeimoje ir visuomeniniame gyvenime, kvietė M. S. skyriaus nares aktyviau prisidėti prie lietuviybės išlaikymo, kovos su komunizmu ir alkoholiu.

Negalima užmiršti nepažymėjus ir vyriausių šio pobūvio šeiminkių M. Rupsplaukienės ir Kuprienės, kurios su savo padėjėjomis taip sumaniai ir sočiai pavalgydino visus svečius.

Po vakarienės, svečiai ir sąjungietės, grojant A. Kupriui, padedant jo paties sūnui Albinui ir protarpiais G. Vyšniauskui, kiek pašoko.

Skyriaus Korespondentė

SOMERVILLE, MASS.

1953 m. sausio 4 d. įvyko 4-tos kuopos metinis susirinkimas, į kurį gausiai susirinko narių. Valdybos sąstatas liko tas pats, tik vice-pirm. yra pasikeitus. Nauja vice-pirm. Valerija Visminienė.

Valdyba davė praeitų metų apyskaitą, kuri rasta pilnoje tvarkoje.

Kuopa yra turėjusi daug išlaidų, tad įvykusiame susirinkime nutarta greitu laiku surengti vakarą papildymui kuopos izdo. Vakaro programos paruošimui išrinkta pirmininke Jadvyga Valienė.

Kun. Klebonui P. Juškačiui, jo 35 metų kunigavimo proga, 4-ta kuopa įteikė kuklią dovanėlę.

Prieš kiek laiko sirgusi Miškinienė jau sveika ir darbuojasi toliau.

Per praeitą vakarą į 4-tą kp. įsirašė 8 naujos narės. Tai yra mums malonu pranešti, nes gal šis gražus pavyzdys paragins ir kitas kuopas pritraukti daugiau narių.

4-tos kuopos korespondentė

SPRINGFIELD, ILL.

M. S. 56 kp. reiškia užuojautą Agotai Chernis ir jos šeimai, mirus jos vyrui a. a. Stanley Chernis.

Mirus mūsų kuopos narei a. a. Margaret Darran, reiškiamo nuoširdžią užuojautą jos vyrui Joseph Darran, sūnui ir dukrelėms.

V. Shimkienė

MASPETH, N. Y.

Birželio m. protokolų rašt. O. Petrulienė turėjo sunkią operaciją ir dar dabar nėra visai pasveikusi.

Liepos m. buvo palaidotas kp. išd. vyras a. a. Petras Bagočiūnas. Jo šeimai kuopa reiškia gilią užuojautą.

Lapkričio m. kp. pirm. P. Ražickienė turėjo operaciją. Mirė kp. narė a. a. P. Navickienė.

1953 m. sausio 12 d. įvyko kuopos metinis susirinkimas. Susirinko daug narių. Atsilankė Prelatas J. Balkūnas, kuris pareiškė norą pastatyti mūsų M. S. kp. ant stiprių pamatų.

Kuopos valdyba pateikė savo 1952 m. raportus. Visi raportai priimti. Nauja valdyba nepavyko išrinkti, bet gal ateinančiame susirinkime pasiseks tą padaryti.

Pirm. ir kitos valdybos narės dėl silpnos sveikatos negali toliau darbuotis. Didžiuma darbo liko fin. rašt. O. Osteikienei.

Ši rašytoja dėkoja už suteiktą garbę būti kp. rašt. per 19 metų. Tariau širdingą ačiū visoms Sąjungietėms už atlankymą ligoje, už maldas ir dovanas.

O. Petrulienė

HARTFORD, CONN.

1952 m. gruodžio 1 d. įvyko 17-tos kuopos susirinkimas. Buvo išrinkta nauja valdyba: pirm. A. Kadis, vicepirm. M. Brazauskas, prot. rašt. S. Vytell, fin. rašt. C. Serwo, išd. A. Na-

vitskas, išdo globėja J. Mazotas. Po susirinkimo įvyko "Christmas Party", į kurį atsilankė gerb. Prelatas Ambotas. Buvo jaukiai praleista valandėlė užkandžiaujant ir pasikeičiant dovanėlėmis.

Sausio 5 d. įvyko pirmas 1953 m. susirinkimas. Nauja valdyba užėmė vietas.

Nutarta turėti Bingo sausio 25 d.

Sąjungietės A. Navickas ir R. Monchun uoliai talkininkauja rengiant visos Connecticut valstybės Lietuvių Dieną — Vasario 15 d. 3 val. Bushnell Memorial. Kalbės Prel. Balkūnas, Conn. gubernatorius ir kiti. Meninę dalį programos išpildys garsusis Čiurlionio ansamblis iš Clevelando. Korespondentė

Agnes Grizas

WORCESTER, MASS.

Moteryų Sąjungos 5-tos kuopos pirmas šių metų susirinkimas įvyko sausio 5 d. Kuopos valdyba išdavė raportus iš praeitų metų veiklos. Pirm. Ona Sidabrienė rūpestingai dirbo organizacijos labui kiek jos sveikata ir laikas leido. Buvo surengti 2 rummage sales, dvejus šokus, koncertą ir kortų vakarą. Visi parengimai buvo sėkmingi.

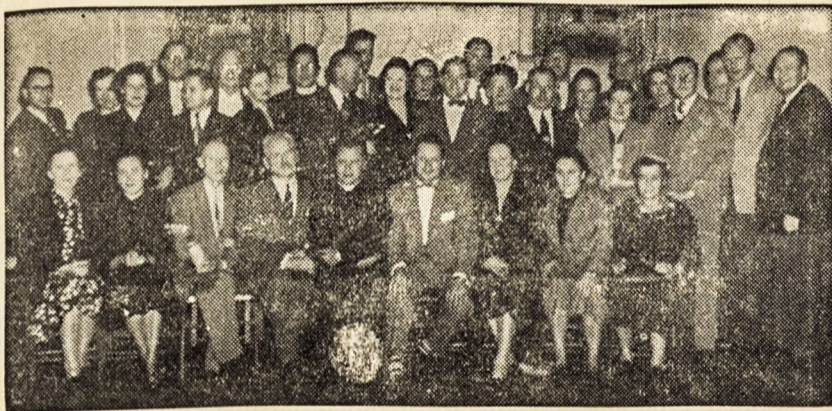
Finansų rašt. M. Delionienė savo raporte pažymėjo, kad 1952 metais į kp. naujų narių įsirašė 28. Viso kuopoj narių yra 137. Buvo 2 ligonės: V. Seniausienė ir V. Sepavičienė. Sepavičienė mirė. Viso pašalpos išmokėta \$95.00.

Kalėdų švenčių proga gavo kuopos dovanas trys ligonės: A. Burauskienė, Cecilija Zinkienė ir kp. Išd. N. Thompson. Jos negauna pašalpos.

Buvusios valdybos narės pirm. Ona Sidabrienė, vice pirm. Karas, išdo globėja J. Sepavich gavo atminimui dovanėles.

V. L.

JIEMS VADOVAUJANT BALFui SURINKTA \$8,730.86

Didžiojo New Yorko BALF 1952 m. Vajaus Komitetas.

Katalikų Bažnyčiai Lietuvoje Apaštalo Ugdomo Komisijos Lietuviams Kunigams Laisvame Pasaulyje

INFORMACIJA

Visi numanome, kokie baisūs yra šiandien Lietuvoje Katalikų Bažnyčios išgyvenimai. Jos naikinimas vyksta visomis komunizmo žiaurumui būdingomis priemonėmis. Jeigu tai užtruks dar kelis metus, tai Lietuvoje nebeliks katalikų kunigų, bus labai sužalota jaunimo dvasia ir sąžinė.

Visi tikime, kad pavergti kraštai, tai ir Lietuva, netrukus atgaus laisvę. Ten atsidadys labai plati, kad ir nelengva dirva darbui lietuviams, dabar gyvenantiems laisvame pasaulyje. Politikai ir visuomenininkai jau dabar rūpinasi pasauliniais tų kraštų ateities reikalais. Kunigams, vienuolėms ir visiems lietuviams katalikams turi rūpėti Lietuvių tautos dvasinis prisikėlimas. Šventasis Tėvas yra labai susirūpinęs, kad laisvame pasaulyje esą dabar kankinamų tautų kilmės žmonės kaip galima greičiau ir geriau pasiruoštų apaštalavimui anuose kraštuose.

Tremtyje esą Lietuvos Vyskupai sudarė Komisiją rūpintis pažadinti pašaukimų ir išauklėti kunigų ateities darbui Lietuvoje. Šios Komisijos pirmininku yra J. E. Arkiv. Metropolitas J. J. SKVIRECKAS, vicepirmininku — J. E. Vysk. V. PADOLSKIS, išdininku — J. E. Vysk. V. BRIZGYS, generaliniu sekretoriumi — kan. Prof. J. KONČIUS. Garbės pirmininku sutiko būti J. E. Kardinolas F. SPELLMAN. Šios Komisijos vardu kreipiamės į Jus, Gerbiami Konfratrai, prašydami Jūsų bendradarbiavimo šiame šventame reikale.

Pirmiausia reikia pažadinti daug maldų, ypač vaikučių tarpe, į Piūties Viešpatį, kad jis pats parinktų daug darbininkų tai ateities piūčiai. Būtų labai girtina, kad nors kartą metuose prieš metų ketvirtį sekmadienis būtų paskirtas visos parapijos maldai išprašyti kuo daugiausia pašaukimų ateities darbui Lietuvoje. Dievo malonės veikimui talkon reikia eiti kuni-

gams kartu su mokyklose besidarbuojančiom seselėm vienuolėm ir gerais katalikais pasauliečiais. Pašaukimui tinkamų jaunuolių atranką daryti laikas yra pradžios mokyklose. Juos reikia auklėti pamaldume, paaiškinti dvasinio pašaukimo turinį ir grožį, pratinti aktyviai dalyvauti pamaldose, pamaldžiai patarnaujant šv. mišioms ir kitais būdais. Tokius jaunuolius reikėtų paimti didesnėn dvasinėn globon už kitus, jiems paaiškinant Katalikų Bažnyčios reikalus Lietuvoje ir kitur.

Sulaukusį tinkamo amžiaus ir tinkamai paruoštą jaunimą stenkimės pakreipti tokiu dvasinio pašaukimo keliu, kad iš jo ateityje Katalikų Bažnyčia galėtų rasti sau apaštalų Lietuvoje, ar kad ir kituose aplinkiniuose kraštuose. Mergaites stenkimės pakreipti į lietuviškos kilmės seselių vienuolijas, ypatingai tas, kurios savo vienuolijose ugdo šią misiją dvasią dabar persekiojamuose kraštuose. Berniukus, norinčius tapti pasauliniais kunigais, visus reikėtų nukreipti į Šv. Kazimiero Lietuvių Kolegiją Romoje. Mūsų Kolegija yra labiau rekomenduotina už bet kokią kitą seminariją dėl visos eilės aiškių motyvų. Romoje studijuodami, jauni levitai, geriau negu kur kitur susipažįsta ir apsipranta su Bažnyčios santvarka ir dvasia, geros valios jaunuoliai čia gali su rasti dvasinio įkvėpimo tiek, kiek jo nerastų niekur kitur, čia jie bręsta, apsupti kelių tūkstančių metų žmogaus kultūros paminklų, bendrauja su viso pasaulio tokiais pat jaunuoliais, turi progos pramokti daugelio kalbų. Tuo pačiu laiku jie čia gyvena grynai lietuviškoje įstaigoje, nepamiršta savo tautos dvasios, savo kalbos, savo krašto papročių.

Visus Jus, Garbingieji Broliai, kviečiame į šią šventą talką. Tai pareikalaus iš Jūsų, kaip ir iš mūsų, tam tikro dėmesio, veiklos, šiek tiek pasiaukojimo. Tačiau atsiminkime, kad tai yra mūsų visų pareiga. Bedievybė rodo labai daug energijos ir sumanumo Lietuvoje ir Lietuvių tautoje sunaikinti katalikybę. Ir mes parodykime nors tiek pat energijos, sumanumo, pasišventimo Lietuvių tautą iš tos nelaimės gelbėti, atėjus laikui ją dvasiniais atgaivinti. Mūsų pagalbos šaukia klaidinamų mažų vaikelių ir jaunuolių sielos, tūkstančių Dievui ir Tėvynei ištikimų kankinių kraujas, pats Kristus iš Lietuvoje išniekintų bažnyčių altorių. Jeigu tikėjimo laisvės laikams atėjus tektų į Lietuvą kviesti nelietuviškos kilmės apaštalus, tai laisvame pasaulyje esantieji lietuviai nebūtume atlikę savo katalikiškos pareigos. Taigi sukruskime, pasiryškime.

Melskimės ir vieni už kitus, kad Viešpats laimintų mūsų bendras pastangas Jam išsaugoti ir atgaivinti brangią mūsų tautą.

Vysk. V. BRIZGYS,
Tremtyje esančių Lietuvos Vyskupų vardu.
Kan. Prof. J. B. KONČIUS,
Generalinis Sekretorius.
One Highland Pl., Yonkers 5, N. Y.